

Ε.Π.

ΑΡΙΘΜΟΣ: 2846 | 1997
ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΦΕΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Εμμανουήλ Σερ-
γάκη, Πρόεδρο Εφετών, Χρύσανθο Παπούλια και
Εμμανουήλ Βέλλη, Εφέτες.

Συνεδρίασε στο ειδικό δωμάτιο διασκέψεων στις
22 Οκτωβρίου 1997. Στη συνεδρίαση παρίσταντο ο
Αντεισαγγελέας Εφετών Αθηνών Χρήστος Λάμπρου και η
Γραμματέας Παναγιώτα Καρβέλα.

Ο παραπάνω Αντεισαγγελέας υπέβαλε προς το Συμ-
βούλιο τούτο τη σχετική δικογραφία, μαζί με την από
6 Οκτωβρίου 1997 (κατατεθείσα την 14-10-1997)
αίτηση του κατηγορουμένου Βίκτωρα Μητρόπουλου του
Διονυσίου, κατοίκου Αθηνών, για επανάληψη της
διαδικασίας κατά την οποία εκδόθηκε η υπ' αριθμ.
60198|1990 απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου
Αθηνών, με την υπ' αριθμ. 2480|1997 έγγραφη πρότασή
του, που είναι η ακόλουθη:

II) Ειδικώς, σύμφωνα με τα άρθρα 528β1 και 527 κβ1, των
από 6/31/10-1997 νόμων του Βικτωριανού Μητροπολίτου
του Λονδίνου, κατοίκου Χαϊδάρου Αττικής στην οδό Κα-
λαβριτών 47 και εκδίωξη τ' ακόλουθα:

III) Σύμφωνα με το άρθρο 525β1 περ. 2 του ΚΠΔ, η ποινική
διαδικασία που προτιμάται με αυτή κλητή απολογία στα-
νάχα μεταφέρεται προς το επιμέρους του καταδικασθέντος για πλη-
μυρία ή κακούργημα, αν μετά την οριστική καταδική
του αποκαλύψουν νέα, άγνωστα στους δικαστές που τον
κατάδικασαν, γεγονότα ή αποδείξεις, τα οποία μόνα τους
ή σε συνδυασμό με εκείνα που είχαν προβληθεί προηγου-
νως, κάνουν φανερό ότι αυτός που καταδικάστηκε είναι α-
θώος ή καταδικάστηκε άδικα για έγκλημα βαρύτερο από εκεί-
νο που πραγματικά τέλεσε. Νέες αποδείξεις, γιατί την έννοια της
είς διέταξη αυτής, είναι εκείνες που δεν προβλήθηκαν στο δικαστή-
ριο και ως εκ τούτου ήταν άγνωστες στους δικαστές που εξέ-
δωσαν την καταδικαστική απόφαση. Την κρίση του δε αυτή επι-
μαρτυρεί το δικαστήριο που επιλαμβάνεται της αιτίας για
επανάληψη της διαδικασίας, από την έρευνα των πρακτικών
της προηγούμενης δίκες, καθώς και από τα έγγραφα της
δικογραφίας. Νέες αποδείξεις μπορεί να είναι οπιοδήποτε,
όπως καταθέσεις νέων μαρτύρων, νέα έγγραφα ή άλλα στοιχεία που
διευκρινίζουν αμείβωτα στοιχεία της υπόθεσης, με την προ-
ϋπόθεση όμως ότι οι αποδείξεις αυτές, εκτιμώντας τις
μόνες τους είτε σε συνδυασμό με εκείνες που είχαν προβλη-
θεί στο δικαστήριο που εξέδωσε την καταδικαστική απόφα-
ση, καθιστούν φανερό και όχι απλώς πιθανό ότι ο καταδικά-
σμενος είναι αθώος ή καταδικάστηκε άδικα για έγκλημα βαρύτε-
ρο από εκείνο που πραγματικά τέλεσε (Α.Π. 256/1994 π.χ.
ΜΑ' 661 375, 411/1970 π.χ. κ' σελ. 758, Α.Π. 1298/89 π.χ.

ΩΡΗΘΗΚΕ
Ο ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑΣ

Μ. 559). Συνεπώς, η από κρίσει αίτηση για επανέληψη της ποινικής διαδικασίας που παραβλήθηκε με την υπ' αριθμ. 60198/1990 απόφαση του αιτούντος, καταδικαστική απόφαση του Τριμελούς Πλημμελούς Αδελφών σε φυλάκιση οκτώ μηνών, μεταφρασθείσα σε χρηματική ποινή, για αυτοφωτογραφική δωροληψία διά του τώπου, που κατέστη αμετάκλητος άδικο από την υπ' αριθμ. 10933/92 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Αδελφών με την οποία απορρίφθηκε ως αλυσιπομπική η έφεση του αιτούντος και την υπ' αριθμ. 1988/92 απόφαση των Αρχών Πάχου επίσημης απορριπτική της αδικηθείσης αιτήσεως ανερέσεως, επιφορμένη σε νέα γήγονότα και αποδείξεις, που αποκρινόμενα μετά την καταδίκαση του αιτούντος, από τα οποία να διαβέβαιε φανερό ότι ο αιτών είναι άθως για την πράξη που καταδικάστηκε, είναι νόμιμη, σύμφωνα με την προαναφερμένη διάταξη, παραδεκτή ως εξαιρέση ενώπιον του Συμβουλίου σας κατά τις διατάξεις των άρθρων 52751 και 3 και 52851 κπλ και πρέπει να εξετασθεί κατ' αυτίαν.

- ΙΙΙ) Επειδή από τα στοιχεία της δικατογραφίας προκύπτουν τα εξής: Με την ως άνω υπ' αριθμ. 60198/1990 απόφαση του Τριμελούς Πλημμελούς Αδελφών η οποία έχει καταστεί αμετάκλητη, ο αιτών κηρύχθηκε ένοχος και καταδικάσθηκε σε φυλάκιση οκτώ μηνών για το ότι στην Αθήνα, την 11-3-1990, συνέταξε και δημοσίευσε στην αθηναϊκή εφημερίδα με τον τίτλο "Αθηναϊκά Ηχώ", στο υπ' αριθμ. 19869 φύλλο της, δημοσίευμα στο οποίο ανέφερόντο για τον εγκαθιόντα Ότιο Δαυίδ του Μιχαήλ τα εξής: ψευδή και αυτοφωτογραφικά γήγονότα: ... αν και σαν αρχή μου έχω να ^{μην} καταπύ σε άτομα τα οποία επιδιώκουν να γίνουν υπαρκτά μέσω δημοσιευμάτων, ελισσομένων, αεροπορικής ΤΕΛΕΧ ή FAX με χρήματα όμοια που πληρώνουν οι δημόσιες Αρχές και όχι οι ίδιοι. ... κανείς δεν αβχολείται μαζί τους

λόγω της ιδιότητας του χθεσινού επιτοχογράφου κ. Οττο Λαυτίδ
αυτοδυναμάρχης !!! Αιχάριω... με τις συνεχείς αντιστασιακές
επιδράσεις του (κρίσιμο γηπέδου, απαγόρευση φιλικών αγώνων,
διάθεση του γηπέδου σε κάθε μορφή καφενεία κλπ) δεν είναι
ούτε το βεβαίω τίτλο του αληθινού φίλου της ομάδας. Αν
από κάποια άσχημη συγκυρία έρθει το αντίθετο του αυτοδυναμάρχη
δεν με αναγκάζει αφού στην χώρα που ζούμε έχουμε δεκάδες
φορές ανώτερους ανθρώπους σε διάφορα αξιώματα. Χρησιμοποιώ
που με την επιτοχή μου αφέωξ μου από αυτόν αρχείο έγραφα
απαρτί τον κ. Οττο Λαυτίδ // Τα συνεχώς κενά χρονογράφα
συμπόσεις (ο αγών) εν γένει της αναμέτρησης και τον ότι
ήταν κατένευ να βλάψουν την ομάδα και να κινήσουν τον
αγώνα εναντίον Οττο Λαυτίδ // Ήδη ο αγών Βίβερ Μυτρός
που, ο οποίος για πρώτη φορά ακούγεται στην έναν
των ανώτερων ποινικών διαδικασιών, ισχυρίζεται
ότι το ανώτερο δημοβίωμα που αποτελεί την βάση
της εναντίον του καμπαρίας, ούτε συνετάζει ούτε
ούτε ανασταίνει στην επιμέλεια από αυτόν, καθώς
επίσης και οδύνη συμπετοχή στην ένταξη του και
των ασθεσιών του είναι / ότι κατά τον χρόνο της δημο-
βίωσης του ανασταίνει εντός Αδωνιδών των γυνέτων
του καμπαρία, λόγω βλάβης αδελφείας του πατέρα του, Παύλ
δε αρχότερα συμφορηδύναε τα της εναντίον. Επίσης
ισχυρίζεται ότι την επιτοχή αυτή των επιχρόνων
εν αγνοία του, ο δημοβίωμας Χρήτος και ανακόπων
τος του Ανωνίου που ήταν ^{πότε} ανώτερος τάρου της Ποδο-
σφαιρικής Ανωνίου Επιμελής (ΠΑΕ) Αιχάριω Α.Ο., χρο-
νοπολιώντες το σκοματρώνα των του βρετανή
^{για να προσδώσει κύρος}
επιτοχών εναντίον ο αγών. Ήταν πρόεδρος της ως άνω
ΠΑΕ. Οτι κατά το χρονικό εκείνο διαβίωμα, μετάν

ΟΔΕ. ∩

της Δημοτικής Αρχής του Αιγαίου και της ΠΑΕ Αιγαίου Α.Ο
είχαν συμφωνηθεί προεπιβέβαια και εξέδιδον τις σχετικές
ανακοινώσεις συντάσσων των οποίων ήταν ο υπεύθυνος
τύπου της ΠΑΕ Αιγαίου Α.Ο. ως γνωστό δημοσιογράφος, ως
το μέγιστο δε της ποιότητας αρμοδιότητας του είχε συντάξει και
δημοσιεύσει και των επίμαχων ελιξιολογίων. Ότι η πρόσφατος
(τον Μάιο τρέχοντος έτους) δημοσίευσή του έγινε από τον
δημοσιογράφο ο οποίος είχε φύγει μετά από 2-3 μήνες μετά τη
δημοσίευσή της ελιξιολογίας από τη θέση του υπεύθυνου τύπου
της ΠΑΕ Αιγαίου και αγνοούσε την ύπαρξη της ελιξιολογίας
αυτής όπως φαίνεται με βάση τον ατομικό δίσκο. Οι
ισχυρισμοί αυτοί του ατομικού ελιξιολογίου συμπεριλαμβανόμενου
από την προεπιβέβαια υπ' αριθμ. 2.636/6-10-1997
ένορκη βεβαίωση του δημοσιογράφου κυρίου Γεωργίου
του Συμβολαιογράφου Αθηνών Αριστομένη Μιχαλο-
πούλου. Από την ένορκη αυτή βεβαίωση, η οποία είναι
και νέα και άγνωστα στους διαδίκους Διαδίκους αλληλο-
σημειώσεως επίσημο από τα νέα και άγνωστα στα Διαδίκους
κυττάς εκδηλώσεως ^{Επιβεβαιώνεται πλήρως ο φάκελος ιδιαιτερώς, αυτοτελώς, ενταχθέν δε} σχεδόν ταυτόχρονα φησίζον ότι ο
αυτών είναι αδελφός της πρόσφατης αυτοφωτογραφικής διαβίωσης
για του τύπου για την οποία καταδικάσθηκε μετακίνητα
με την προαναφερθείσα απόφαση του Τριμελούς Πλημ/κείου
Αθηνών.

IV) Συνεπώς, το Συμβούλιο σας, αφού ακούσει και τον αιτούντα,
πρέπει να κάνει δεχτά την κριτική αίτηση ως βέβαιη και
ουσιαστική, να αμυνθεί σύμφωνα με το άρθρο 598 §1 β' Π.
των υπ' αριθμ. 60192/1990 αποφάσεων του Τριμελούς Πλημ/κείου
Αθηνών/και στην συνέχεια να παύσει οριστικά την ποινική
διώξη κατά τον αιτούντα για την πράξη της αυτοφωτογραφικής
δυσφήμισης δια του τύπου που φέρεται ότι εκδόθηκε

στις 11-3-1990, κατά τα ως άνω εκτεθέντα, δόθηκε
από τον χρόνο Τέλεως (11-3-1990) του Πλημ/τος
αυτού, παρήχθη χρονικό διάστημα πλείον των τριών
και ημίσεως ετών (άρθρ. 47 Ν.Δ. 1092/1938 όπως αντικ.
καταστάθηκε με το άρθρο 452 του Ν. 1738/1987) και
εξαλείφθηκε το αξιόποινο διά παραγραφής βίαιων
με το άρθρο 1116 Π.Κ. και το άρθρ. 47 Ν.Δ. 1092/1938
όπως αντικ. με το άρθρο 452 Ν. 1738/87).

Για τους λόγους αυτούς Προτείνω:

Να γίνει τυπικά και κατ'ουσίαν δεκτή η από 6/4/90 αίτηση του
Βικτωρού Διον. Μιτροπούλου, κατοίκου Χαϊδαρίου Αττικής στην οδ. Καλαβρι-
τών 47, περί επανκλήψης της ποινικής διαδικασίας που περατώ-
θηκε με την υπ' αριθμ. 60198/1990 αμετάκλητη καταδικαστική
απόφαση του Τριμελούς Πλημ/τος Αθηνών με την οποία του
επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης. ΟΚΤΩ μηνών ^{για εναπομείνουσα διαστήματα.} να ακυρωθεί η
ως άνω υπ' αριθμ. 60198/1990 καταδικαστική απόφαση και
Να παύσει οριστικά η ποινική δίωξη κατά του αι-
τούντος για την πράξη της εναπομείνουσας διαβουλεύσεως δια-
φιλίας που φέρεσθαι μετέβαινε από αυτόν στην Αθήνα
στις 11-3-1990 κατά τα ανωτέρω εκτεθέντα.

Αθήνα 21-10-1997.

Ο Αντεισαγγελέας Εφετών Αθηνών Χρήστος Λάμπρου".

Αφού άκουσε τον Αντεισαγγελέα ο οποίος
αναφέρθηκε στην παραπάνω έγγραφη πρότασή του, που
ανέπτυξε και προφορικά και κατόπιν αποχώρησε.

Το Συμβούλιο κατόπιν της ανωτέρω προτάσεως,
διέταξε την αυτοπρόσωπη εμφάνιση ενώπιόν του, του
αιτούντα κατηγορουμένου για τις 4 Νοεμβρίου 1997.

4ο φύλλο του με αριθμό 2846 | 1997 βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών

Στη συνέχεια στις 4 Νοεμβρίου 1997 συνήλθε το ως άνω Συμβούλιο, με την ίδια, όπως στην αρχή του παρόντος αναφέρεται, σύνθεσή του και με Εισαγγελέα τον Αντεισαγγελέα Εφετών Αθηνών Δημήτριο Κρητικό και με την ίδια ως άνω Γραμματέα Παναγιώτα Καρβέλα, κατά την οποία ο αιτών κατηγορούμενος Βίκτωρ Μητρόπουλος του Διονυσίου, κάτοικος Αθηνών, παραστάθηκε.. μετά του πληρεξουσίου του δικηγόρου Γεωργίου Παπαϊωάννου ο δε μάρτυς Χρήστος Κωνσταντακόπουλος εμφανίστηκε αυτοπροσώπως και έδωσαν προφορικές διασαφήσεις, όπως αυτά αναφέρονται στο ταυτόριθμο πρακτικό.

Αφού άκουσε τον Αντεισαγγελέα, ο οποίος αφού έλαβε το λόγο από τον Πρόεδρο αναφέρθηκε στην έγγραφη πρόταση. Και αφού

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά τους όρους της διάταξης του άρθρου 525 § 1 περίπτ.2 Κ.Π.Δ. η ποινική διαδικασία που έχει περατωθεί με αμετάκλητη δικαστική απόφαση επαναλαμβάνεται προς το συμφέρον του καταδικασμένου για πλημμέλημα ή κακούργημα άν, ύστερα από την οριστική καταδίκη, αποκαλύφθηκαν νέα, άγνωστα στους δικαστές που τον δίκασαν γεγονότα ή αποδείξεις, τα οποία μόνα τους ή σε συνδυασμό με όσα είχαν προσκομισθεί προηγουμένως κάνουν φανερό, ότι αυτός που καταδικάστηκε είναι αθώος ή καταδικάστηκε άδικα για έγκλημα βαρύτερο από εκείνο που πραγματικά, τελέστηκε. Κατά την έννοια της πιο πάνω διάταξης,

όπως γίνεται γενικά δεκτό, υπόκειται μία επιβεβλημένη λύση, εφόσον οι μεταγενέστερες καταστάσεις ανατρέπουν τις προηγούμενες στις οποίες θεμελίωσε το δικαστήριο την κρίση του για καταδίκη, αυτός δε που καταδικάστηκε έχει το δικαίωμα αυτήν την σε βάρος του καταδίκη να την εξαλείψει, αφού η ύπαρξή της, ασκεί οπωσδήποτε επιρροή στην εξέλιξη της ατομικής και κοινωνικής ζωής του ατόμου (ΑΠ 982|96 Π.Χρον.ΜΖ' σελ.519). Είναι δε νέες αποδείξεις, εκείνες που δεν υποβλήθηκαν στο δικαστήριο, κι έτσι ήταν άγνωστες στους δικαστές που εξέδωσαν την καταδικαστική απόφαση, με αυτή δε την έννοια μπορεί να είναι τέτοιες, οποιαδήποτε στοιχεία που διευκρινίζουν αμφίβολα σημεία της υπόθεσης, εφόσον αυτές είτε μόνες, είτε σε συνδυασμό με εκείνες που είχαν προσκομισθεί στο δικαστήριο κάνουν φανερό, και όχι απλά πιθανό, ότι αυτός που καταδικάστηκε είναι αθώος (ΑΠ 256|94 Π.Χρον. ΜΔ.375, ΑΠ 1800|92 Π.Χρον. ΛΓ 624), οπωσδήποτε βέβαια και η ομολογία τρίτου προσώπου που έγινε μετά την καταδίκη (ΑΠ 411 |70 Π.Χρον. Κ. 785, ΑΠ 395|77 Π.Χρον. ΚΖ.660 βλ.και τις ΑΠ 1703|89 και 201|90 Π.Χρον. Μ 821 και 1013 αντίστοιχα καθώς και τις ΑΠ 690|93 και 1376|92, ΜΓ 425 και ΜΒ 1045 αντιστ.). Στην προκειμένη περίπτωση φέρεται προς κρίση σ' αυτό το Συμβούλιο αίτηση του Βίκτωρα Διον.Μητρόπουλου ο οποίος καταδικάστηκε αμετάκλητα με την 60198|90 απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών σε φυλάκιση οκτώ μηνών για συκοφαντική δυσφήμιση (δια του τύπου), με την οποία

ΙΣΤΗΡΗΚΕ
Ο Εισαγγελέας

5ο φύλλο του με αριθμό 2846 | 1997 βουλεύματος του
Συμβουλίου Εφετών Αθηνών

και επιδιώκεται η επανάληψη αυτής της διαδικασίας με βάση τα σ' αυτήν ειδικά εκτιθέμενα νέα γεγονότα και αποδείξεις που αποκαλύφθηκαν μετά την καταδίκη του και καθιστούν φανερό ότι είναι αθώος για την πιο πάνω πράξη. Η αίτηση είναι νόμιμη, σύμφωνα με όσα ήδη αναπτύχθηκαν και αρμόδια εισάγεται σ' αυτό το Συμβούλιο, κατ' εφαρμογήν των άρθρων 527 § 1, 3 και 928 § 1 του Κ.Π.Δ.. Επομένως πρέπει να γίνει δεκτή κατά τους τύπους και ερευνηθεί κατά το πραγματικό μέρος της.

Από όλα τα στοιχεία της υπ' όψιν δικογραφίας, ιδιαίτερα δε από την 60198|90 απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών και την 8636|6-10-97 ένορκη βεβαίωση του Χρ. Κωνσταντακόπουλου που δόθηκε στο συμβολαιογράφο, σε συνδυασμό με τις διασαφήσεις που ο αιτών αλλά και ο ανωτέρω τρίτος έδωσαν στο Συμβούλιο, κατά την εμφάνισή τους σ' αυτό (βλ. και σχετ. από 31|10|97 αποδ. επίδοσης της 132|97 κλήσης του Προέδρου Εφετών) και γενικά από όλη τη διαδικασία, συντρέχει πραγματικά κατά την κρίση του Συμβουλίου, νόμιμος λόγος παραδοχής της αίτησης αυτής για όσους λόγους αναπτύσσονται και στην Εισαγγελική πρόταση, στους οποίους ως νόμιμους και βάσιμους και το Συμβούλιο αναφέρεται. Συμπληρωματικά δε και γιατί, από όλα τα πιο πάνω στοιχεία, προέκυψαν τα ακόλουθα. Η απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών με την οποία ο

αιτών καταδικάστηκε σε οκτάμηνη φυλάκιση ειδόθηκε ερήμην, η δ' έφεση αλλά και η αναίρεση που στη συνέχεια άσκησε αυτός απορρίφθηκαν ως απαράδεικτες (βλ.προσκομ.σχετικές αποφάσεις). Η καταδίκη του αφορούσε σε δημοσίευμα στην ημερήσια Αθλητική Εφημερίδα "Αθλητική Ηχώ" της 11|3|1990 που περιείχε δυσφημηστικές σε βάρος του Όττο Δαυΐδ φράσεις που και στην πιο πάνω απόφαση αναφέρονται, ότι αποτελούσαν το περιεχόμενο επιστολής που ο ίδιος συνέταξε και απέστειλε στην πιο πάνω εφημερίδα, ήδη όμως αυτός, επικαλούμενος ότι το εν λόγω δημοσίευμα που αποτελεί τη βάση της εναντίον του κατηγορίας ποτέ δεν συνέταξε ούτε απέστειλε στην εφημερίδα, προβάλλει ότι μόλις το Μάϊο του έτους τούτου, πληροφορήθηκε από το δημοσιογράφο Χρήστο Κωνσταντακόπουλο που είχε φύγει λίγο μετά τη δημοσίευση της επιστολής, από τη θέση του υπεύθυνου τύπου της ΠΑΕ Αιγάλεω ότι αυτός συνέταξε και έστειλε εν αγνοία του στην Εφημερίδα την επιστολή, χρησιμοποιώντας το όνομά του, για να προσδώσει μεγαλύτερο κύρος σ' αυτήν, λόγω της θέσης (του Προέδρου) που ο αιτών είχε στην ΠΑΕ Αιγάλεω. Την αλήθεια δε όλων αυτών των περιστατικών, ο ίδιος πιο

ΞΕΩΡΗΘΗΚΕ

Ο Εισαγγεγής

πάνω δημοσιογράφος, επιβεβαιώνει πλήρως στην ένορκη βεβαίωση που έδωσε στο συμβολαιογράφο Αθηνών Αριστομ.Μιχαλόπουλο, αλλά και κατά τη δήλωση που έκανε στο Συμβούλιο, όπου μεταξύ των άλλων ανέφερε χωρίς επιφυλάξεις τη δική του αποκλειστικά ευθύνη και την άγνοια σε όλα τα σημεία της, της ενέργειας και πράξης του αιτούντος, για τον οποίο ειδικά και

6ο φύλλο του με αριθμό 2846 | 1997 βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών

βεβαιώνει ότι στον κρίσιμο εκείνο χρόνο του δημοσιεύματος, απουσίαζε από την Αθήνα λόγω σοβαρής ασθένειας του πατέρα του. Γεγονός είναι και δεν διαφεύγει της προσοχής του Συμβουλίου, ότι αυτή η ένορκη βεβαίωση που συμφωνεί με όσα αναπτύχθηκαν στην αρχή της παρούσας, νομικά δεδομένα, έγινε σε χρόνο που πολύ απέχει από την δημοσίευση στην εφημερίδα της επιστολής, δεν καταλείπεται όμως σ' αυτό αμφιβολία ότι το περιεχόμενό της ανταποκρίνεται σε όλα τα σημεία του στην αλήθεια. Είναι δε πραγματικά αυτή η ένορκη βεβαίωση και νέα και άγνωστη, στους δικαστές που δίκασαν, απόδειξη η οποία με βάση όσα αναπτύχθηκαν περιστάτικα, οδηγεί οπωσδήποτε στην κρίση ότι ο αιτών δεν έχει καμιά συμμετοχή στην πράξη της συκοφαντικής δυσφήμισης δια του τύπου, για την οποία και καταδικάστηκε, είναι δε, συνακόλουθα με αυτά αθώς ταύτης. Επιτόμως, η αίτηση πρέπει κατά τη γνώμη που κράτησε στο Συμβούλιο να γίνει δεκτή, ως βάσιμη και στην ουσία της, ακυρωθεί, κατ'εφαρμογήν του άρθρου 528 § 1 του Κ.Π.Δ., η 60198|90 απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών, εν όψει δε του ότι η πράξη της συκοφαντικής δυσφήμισης φέρεται ότι τελέστηκε στις 3|7|90, να παύσει στη συνέχεια οριστικά η ποινική δίωξη εναντίον του γι'αυτήν, αφού από την τέλεσή της έχει ήδη παρέλθει χρόνος μεγαλύτερος των τριών ετών και έξι μηνών που απαιτείται για την

παραγραφή της, κατ'εφαρμογήν των άρθρων 47 του Ν.Δ. 1092|38, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 § 4 του ν.1738|87 και 111 § 1 Π.Κ.) κατά τα αναφερόμενα και ως προς τούτο ορθά και νόμιμα της Εισαγγελικής πρότασης. Κατά τη γνώμη όμως ενός μέλους του Συμβουλίου και συγκεκριμένα του εφέτη Χρύσανθου Παπούλια, η αναφερόμενη ένορκη βεβαίωση του τρίτου Χρ.Κωνσταντακόπουλου, με την οποία αυτός ομολογεί την από μέρους του τέλεση της πράξεως για την οποία καταδικάσθηκε αμετακλήτως ο αιτών κατηγορούμενος, συνταχθείσα μετά την παραγραφή του αδικήματος, χωρίς πειστική δικαιολογία της παρελεύσεως απράκτου τσούτου μέχρι της παραγραφής μακρού χρόνου δεν συνιστά "αποκάλυψη" νέας αποδείξεως κατά την έννοια του άρθ. 525 ΚΠΔ και δεν φανερώνει την αθωότητα του καταδικασθέντος, ούτε ει των στοιχείων της δικογραφίας παρέχεται **πίστη** περί της αληθείας του περιεχομένου της. Κατά συνέπεια πρέπει να απορριφθεί η κρινόμενη αίτηση, ως ουσιαστικά αβάσιμη.

Για τους λόγους αυτούς

Δέχεται τυπιά και κατά πλειοψηφία στην ουσία της, την αίτηση του Βίκτωρα Διον.Μητρόπουλου, για επανάληψη της ποινικής διαδικασίας που περατώθηκε αμετάκλητα με την 60198|90 απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών.

Ακυρώνει την απόφαση αυτή και

Παύει οριστικά την ποινική δίωξη κατ'αυτού για την πράξη της συκοφαντικής δυσφημήσεως δια του τύπου που φέρεται ότι τελέστηκε από αυτόν στην Αθήνα, στις 17/3/1990, ει βάρος του **Ίωττο Δανιδ**.

ΘΕΩΡΗΣΗΚΕ
Ο Εισαγγεστής

7ο φύλλο του με αριθμό 2846 | 1997 βουλεύματος του
Συμβουλίου Εφετών Αθηνών

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 4
Νοεμβρίου 1997. Και

Εκδόθηκε στην Αθήνα στις 12 Νοεμβρίου 1997.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Εμμανουήλ Σεργάκης

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Παναγιώτα Καρβέλα

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισαγγεστής

(Εμμ. Βέλλης)